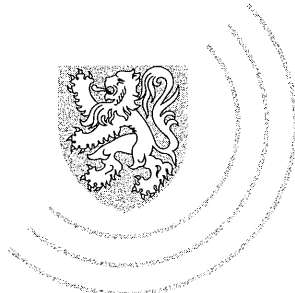

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

24 oktober 1996

ONTWERP VAN DECREET

**houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 1997**

VERSLAG

van het Rekenhof

Zie :

428 (1996-1997)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet.

Brussel, 22 oktober 1996.
Regentschapsstraat 2
1000 BRUSSEL

N 14-1.353.212 B1

Mijnheer de Voorzitter,

BETREFT : Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997.

Het Rekenhof heeft het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 onderzocht en formuleert hiernavolgend zijn opmerkingen.

Artikelen 1 tot 3

De onder de artikelen 1 tot 3 voorziene regeling beoogt ondermeer de regularisering van een van rechtswege nietige benoeming bij een wetenschappelijke instelling, die door het Rekenhof werd bekritiseerd (brief van 30 januari 1989, kenmerk N 12 J 297.140 B1).

Artikel 11

De bedoelde bepaling is strijdig met de autonomie die aan de Vlaamse openbare instellingen is toegekend met betrekking tot het beheer van hun middelen en hun onroerend patrimonium.

Artikelen 20 tot 26

Het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing zal als privaatrechtelijke instelling, waarvan het precieze juridische statuut niet wordt medegedeeld, worden opgericht door de representatieve vertegenwoordigers van de sectoren Landbouw, Tuinbouw en Visserij met als doel de producten uit de landbouw, tuinbouw, visserij en agro-alimentaire sector te promoten. De Vlaamse regering erkent

deze instelling en verstrekt ze het recht van de bedrijven uit de betrokken sectoren bijdragen te innen, die voor promotiedoeleinden kunnen worden aangewend. Het promotiecentrum kan ondermeer subsidies, premies en andere financiële tegemoetkomingen verlenen.

Uit het feit dat het op te richten promotiecentrum, naast de taakstelling van de VZW voor de Promotie van Vlaamse Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserijprodukten, ook deze van de openbare instelling categorie A Vlaamse Dienst voor de Agromarketing (VLAM) overneemt (met overname van goederen, rechten, verplichtingen en reservemiddelen), dient te worden besloten dat deze privaatrechtelijke instelling een openbare dienst uitoefent. Het innen van bijdragen, wat volgens het in de Memorie van Toelichting op dit punt niet-betwiste standpunt van de Raad van State neerkomt op het heffen van belastingen, wordt aldus geprivatiseerd, net als het verrichten van financiële transfers (subsidies, premies,...), eigen aan de uitoefening van een openbare dienst. Deze verrichtingen vallen in de ontworpen constructie integraal buiten de begroting van het Vlaams Gewest en worden tegelijk onttrokken aan de parlementaire controle, temeer daar het promotiecentrum jaarlijks slechts aan de Vlaamse minister bevoegd voor het landbouwpromotiebeleid moet rapporteren.

Het is zonder meer duidelijk dat een dergelijke privatiseringsoperatie niet thuishoort in een programmadecreet.

Artikel 27

Het fonds Vlaanderen-Azië heeft tot doel Vlaamse exporterende ondernemingen, die dochterondernemingen in Azië wensen op te zetten, te ondersteunen door middel van het nemen van minderheidsparticipaties en het waarborgen van verliezen, die te wijten zijn aan economische mislukkingen. In dit licht is het onduidelijk waarom werd geopteerd voor de oprichting van een openbare instelling categorie A zonder eigen personeel of eigen activa. Een dergelijke "papieren" instelling biedt ten aanzien van de doelstellingen en instrumenten, die het Vlaams Gewest wenst in te zetten geen meerwaarde in vergelijking met het algemeen bestuur, maar draagt enkel bij tot een onoverzichtelijke bestuurlijke versnippering.

Indien het Vlaams Gewest mogelijke verliezen wenst te waarborgen - volgens de Memorie van Toelichting gaat het in concreto over het waarborgen van kredieten -, dient het maximaal voor garantie in aanmerking komende kapitaalvolume decretaal te worden vastgesteld, mede omdat de gebeurlijke uitwinning van de waarborgen toekomstige begrotingen kan bezwaren. De vage omschrijving vervat in de zinsnede "waar-

borg (...) die gedeeltelijk de verliezen dekt", verdient precisering op decretaal niveau.

Artikel 28

Er wordt een Fonds voor de heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen opgericht.

Het lijkt de bedoeling te zijn de toegewezen ontvangsten van dit "Leegstandsfonds" ook aan te wenden voor uitgaven, aan te rekenen op basisallocaties van het programma 53.20 (Sociaal Impulsfonds), waarvoor in de begroting reeds andere dan variabele kredieten zijn ingeschreven. Op die basisallocaties zouden dan twee verschillende kredietsoorten zijn opgenomen : variabele en andere. Dit doet afbreuk aan de transparantie van de begroting en verhindert een efficiënte aanrekening en opvolging van de uitgaven. Het is derhalve aangewezen die basisallocaties per kredietsoort uit te splitsen.

Artikel 35, § 3

In dit artikel wordt aan de Vlaamse maatschappijen, die instaan voor een openbare watervoorziening de verplichting opgelegd jaarlijks een hoeveelheid leidingwater gelijk aan 15 m³ per persoon te leveren. Aangezien die maatregel rechtstreeks ingrijpt in de prijsvorming van het produkt leidingwater, is, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, alleen de federale overheid bevoegd tot het nemen van dergelijke beleidsbeslissingen. De Vlaamse decreetgever is derhalve ter zake onbevoegd.

Artikel 74 (materiële vergissing)

Dit artikel strekt tot invoeging van een artikel 16 bis in het decreet van 22 januari 1975 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk. In de tekst van dit artikel 16 bis, eerste lid, eerste zin, ontbreekt een zinsnede. Op grond van de toelichting lijkt dit eerste lid als volgt aangevuld te kunnen worden : "Organisaties die een landelijke werking ontplooiën ... voor werkende en werkloze jongeren, worden beschouwd als hebbende voldaan aan de erkenningscriteria voor het landelijk georganiseerd jeugdwerk, indien zij uiterlijk op 31 december 1996 een erkenningsaanvraag hebben ingediend".

Artikel 82

I. De oprichting van de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM)

1. Eén van de doelstellingen van het decreet van 13 juli 1994 i.v.m. de organisatie van het economisch overheidsinitiatief was "het verschaffen van doorzichtigheid".

Om deze doelstelling te bereiken, werd afgestapt van de vroegere verticale structuur van het economisch overheidsinitiatief. In de nieuwe structuur van het decreet van 13 juli 1994 wordt uitgegaan "van een zo eenvoudig mogelijke, horizontale structuur waar bij de Limburgse Reconversiematschappij, GIMV, Gimvindus en Vlaamse Milieuholding rechtstreeks onder het Vlaams Gewest komen te staan en de investeringsmaatschappijen van het Vlaams Gewest vormen."

Zodra echter de VPM wordt opgericht en de aandelen van het Vlaams Gewest in de GIMV in deze nieuwe vennootschap worden ondergebracht, staat de GIMV als investeringsmaatschappij niet langer rechtstreeks onder het Vlaams Gewest.

Er wordt dus gedeeltelijk terug geëvolueerd in de richting van de verticale structuur van voor het decreet van 13 juli 1994.

2. De goedkeuring van artikel 82, § 4, impliceert dat de decreetgever afstand doet van zijn zeggenschap over (de verkoop van) de aandelen in het bezit van de VPM en dit ten voordele van de VPM en de Vlaamse regering.

II. Het toezicht op de investeringsmaatschappijen

Paragraaf 3 van het artikel 82 stelt dat het toezicht, zoals bepaald in de artikelen 12 en 13 van het decreet, wordt opgeheven zodra de aandelen van een investeringsmaatschappij beursgenoteerd worden.

In dit verband wordt erop gewezen dat één van de oogmerken van het decreet van 13 juli 1994 was : "het verschaffen van doeltreffende controlemogelijkheden voor de Vlaamse Raad, de Vlaamse regering en het Rekenhof". In de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg werd verder expliciet gesteld :

"De controle op de Investeringsmaatschappijen moet gegarandeerd worden door een regeringscommissaris met voltijdse op-

dracht en door het Rekenhof dat moet toezien op de legaliteit van de verrichtingen."

De bijzondere aandacht wordt erop gevestigd dat het goedkeuren van artikel 82, § 3, tot gevolg zal hebben dat zowel het toezicht van de regeringscommissaris als de controle door het Rekenhof zoals expliciet voorzien in het decreet van 13 juli 1994, totaal wegvalt van het ogenblik dat de aandelen van een investeringsmaatschappij ter beurs genoteerd worden.

Artikelen 87 en 88

Bij artikel 87, 1°, van het programmadecreet wordt een Vernieuwingsfonds opgericht dat de vorm van een fonds, zoals bedoeld in artikel 45 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit (dus een begrotingsfonds) heeft, terwijl bij artikel 88 de gelijknamige dienst met afzonderlijk beheer wordt opgeheven.

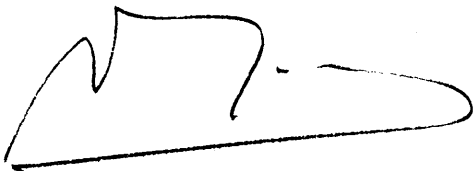
In de middelenbegroting worden er daarentegen aan dat fonds geen ontvangsten toegewezen en in de algemene uitgavenbegroting en de administratieve begroting komen er geen variabele kredieten voor dat begrotingsfonds voor.

Bovendien is de handhaving van artikel 17, § 3, 1°, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, in de mate dat het fonds gestijfd wordt door kredieten van de algemene uitgavenbegroting, strijdig met artikel 45, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit.

Artikel 106

Het is aangewezen de formulering aan te passen als volgt : "Tenzij anders bepaald in dit decreet treden de bepalingen van dit decreet in werking op 1 januari 1997".

Op last :
De Hoofdgriffier,

F. VAN DEN HEEDE.

Het Rekenhof :
De Eerste Voorzitter,

J. VAN de VELDE.